

Estanys Negre i Travessani des l'embassament de Cavallers 21 i 22 de juny de 2011

Integrants: Josep Carbonell, Vicenç Catafal, Joan Corbera, Josep Maria Farnés, Rafael Franco, Ismael Porcar, Julià Pratginestós, Josep Roca i Jaume Ventura

Distància: projectada 12'36 Km. amb altures 12'76 Km. Temps 7'02 h.

Desnivells: total 506 m. Acumulat 729 m. **Cotxe:** 315 Km. Ismael Porcar i Josep Roca

Aquesta és una excursió singular. Sortim de Palou el dimarts 21 a les 12 del migdia i passarem la nit fora. Afers professionals motiven l'hora de la sortida. Abans del temps previst arrenquem cap a Boí on en Vicenç Catafal ens acull a casa seva. Anem directes cap a l'autopista A-2 i passem el peatge de Martorell. Després ens dirigim a Cervera. Seguim per Tàrrega i cap a la Fuliola. Parem a Boldú on dinem al restaurant Xopluc. Tot seguit marxem cap a Balaguer i Benabarre. Seguim per Pont de Suert fins a Boí. Quan arribem a Boí ens espera en Vicenç Catafal i la seva esposa la Dolors Vila.

Ens saludem i anem directes a casa seva, on ens mostren la seva vivenda i l'apartament que ens acollirà. Hi descarreguem les bosses i les motxilles. Agafem paraigües i impermeables, doncs el temps no és de fiar. Mentre la Dolors va a jugar a cartes, tota la colla anem directes a la Casa del Parc per veure un audiovisual sobre la Vall de Boí. Ben aviat ens adonem que en Vicenç té molt bones arrels a Boí. En sortir prenem l'assenyalat camí de les falles, que es converteix en un rally fotogràfic de la varietat de flors.

Ens arribem fins a la pila de llenya que se li prendrà foc per la revetlla de Sant Joan i que servirà per encendre les falles, que baixen de nit muntanya avall. Després, a una curta distància hi trobem altres piles que serveixen

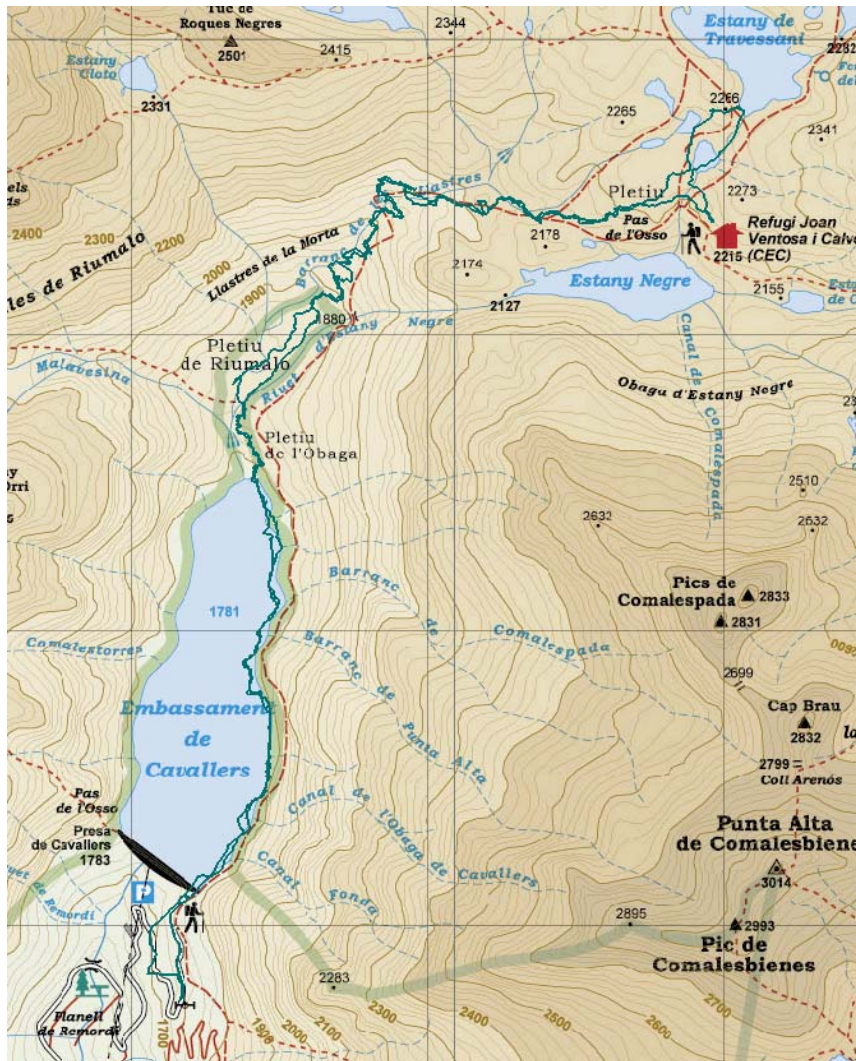

per avituallament dels portadors de les falles. Baixem directes cap al camí que ve de Durro, que seguim fins a un tancat, fet amb mur de pedra seca i fusta, on en Vicenç ha condicionat amb tota mena de detalls. Hi descobrim la cabana, coberta amb vegetació. Hi ha una piscina feta a la roca, els seu hort, l'especial racó de la pau, un cobert pels enamorats i bancs que converteixen el singular espai en un parc jardí particular. Després anem al poble on comprem pa, embotits i fruita per sopar, que completa l'oferta dels amfitrions. Mentre la Dolors prepara unes excel·lents amanides, uns quants capitanejats per en Josep Carbonell, unten el pa amb tomàquet i tallen l'embotit. Quan sopem cau un xàfec que dificulta la prevista passejada nocturna i anem a dormir tot seguit, després de concretar que ens llevarem a les 6, per sortir a les 7 cap a l'embassament de Cavallers.

L'endemà, dimecres 22, ens llevem puntuals i sense problemes a l'hora de moure el nombrós grup. Prenem el

desdejuni i baixem. Se'ns incorpora en Rafael Franco, el jutge de pau, amb el seu gos Pigal. Avui tenim previst fer la ruta de la marmota. Junts aparquem al marge de la carretera abans dels rètols que prohibeixen aparcar. Pugem cap a l'embassament i, després d'un salt d'aigua que ens esquitxa, seguim pel camí que planeja vorejant la presa, amb petits desnivells provocats pels blocs de pedra. Quan deixem l'embassament trobem un gran prat on pastura el bestiar, conegut com el Pletiu de Riumalo, on observem diverses marmotes. Quan aquestes veuen la nostra presència, acompanyada amb el Pigal, xisclen com alerta i corren amagar-se. Contemplem l'espectacular cascada del Riumalo. Pugem pel Llastres de la Morta, que és un conjunt rocós amb erosionat glacial i nombrosos recs d'aigua.

Anem pujant, voregem el llac Negre i ens apareix impressionant damunt les roques el refugi Joan Ventosa i Calvell. Hi arribem a tongades de tres en tres. Comencem a esmorzar a 2/4 d'11, asseguts al davant de l'alberg. Fa vent i l'aire freu en obliga a abrigar-nos. Un helicòpter ens sorprèn portant aviuallament al refugi. El nostre reporter fotogràfic entra en acció i el Pugal aprofita la distracció per menjar-se-li l'entrepà. Després en Jaume Ventura inicia el retorn i la resta ens arribem a l'estany de Travessani. Tot seguit iniciem el descens pel mateix camí. Baixem a diferents ritmes, encara que sense gaires distàncies, i trobarem nombrosos excursionistes. A l'últim tram una americana de Nova York permet a un

company nostre fer la seva bona obra. S'ofereix a portar-la a Granollers més tard. La nostra colla ens reagrupem a 2/4 de 3 i baixem directes a Boí. Anem a dinar al restaurant Pey. A la sobretaula aprofitem per concretar que la propera setmana anirem a Bastiments des de Vallter. Sortirem a les 6 dels Gorcs. Per acabar la nostra estada anem recollir l'equipatge i encara en Vicenç i la Dolors ens conviden a prendre uns xarrups a casa seva. He parlat al principi d'una excursió singular i m'hi ratifico. Ens hem sentit molt ben acollits i ens hem trobat com a casa nostra. Una estada extraordinària en un magnífic paisatge, com és el Parc Nacional d'Aigüestortes i estany de Sant Maurici, amb uns amfitrions excepcionals.

Mentre estàvem al restaurant la noia americana ha confirmat la seva reserva al cotxe i constatem que és una bona teràpia pel mareig. En arribar a la Fuliola fem una parada al bar Sport. Arribem a Granollers a quarts de 10 del vespre.

Text: Josep Maria Farnés
Fotografies: Joan Corbera, Ismael Porcar, Josep Maria Farnés

